

## Lui Blacks - poetul pe care-l stimez

Bragagiu

---

Prostuța mediocritate  
Se tot pretinde ca măreață  
Amestecându-se în toate  
Ca târgoveața de la piață.

În aiurelile de modă  
Își schimbă părul și-apucarea  
Privind în juru-i ca un vodă  
Când nu i-a mai ticnit mâncarea.

Înțelepciunea sa cârpită  
Din zdrențele multicolore  
Spre veșnicie e grăbită  
Cu scunde glorii doar de ore.

Tot căutând cuiva să placă  
Ea prețuiește mărunțișul,  
Cu vorbe-n bale se apleacă  
Ca să dărâme curmezișul.

C-obrazul vag în fericire  
Jucată de-o strâmbată mască  
Nu știu ce spune de iubire  
Și prin cuvinte iar mai cască.

Simțindu-se pe loc stăpână:  
(Obrăznicia bate asul!)

Ea nu se vede că-i cadână  
Bătrână de-și târăște pasul.

N-o scapă hainele moderne  
Și fraze știrbe, motolite  
Căci vremea peste ea așterne  
Uitarea-n file-ngălbenite.

Dar când o văd vârată-n vorbă  
Cu-apucătura ei scârboasă,  
Fugind de sufletu-i de torbă  
Descopăr viața că-i frumoasă.

Doar mai departe de la baba  
În boarfe-n țurțuri și în mini -  
Să nu m-atingă ea cu laba

Și cu versificări meschine.

Așa că vezi, frate Vasile,  
Găsii folos de-a ei prostie:  
Nu m-amăgesc versuri debile  
Precum că ele-s Poezie!  
Victor Bragagiu